

Arrest

**nr. 340 142 van 27 januari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 8 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, van Palestijnse origine en afkomstig uit Gaza, dient op 18 juli 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) gehoord op 13 februari 2025.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 28 maart 2025 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming, wegens bescherming in een andere EU-lidstaat.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde geboren te zijn in Gaza en van Palestijnse origine te zijn. U bent bij UNRWA geregistreerd als vluchteling. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

U vertrok uit Gaza in maart 2021. U reisde via Egypte naar Turkije waar u enkele maanden verbleef. U reisde daarna verder door naar Griekenland. U kwam toe op 26.12.2022 en vroeg op 22.01.2023 te Kos om internationale bescherming. U reisde nadien, na het verkrijgen van uw Griekse verblijfsvergunning en reisdocument, verder door op 15.07.2023 naar België en vroeg op 18.07.2023 om internationale bescherming. U vernietigde uw Griekse documenten bij aankomst op de luchthaven in België.

U stelde tegenover de Belgische autoriteiten niet te kunnen terugkeren naar Gaza omwille van een ongeval dat u veroorzaakte en kende daardoor problemen met de familieleden van het gewonde slachtoffer.

Wat betreft Griekenland stelde u niet te kunnen terugkeren omwille van uw gezondheidstoestand en de angst om terug dakloos te zijn.

Ter ondersteuning van uw asielerzoek legt u de volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van uw UNRWA kaart, een kopie van een medisch attest uit Gaza, een kopie van medische attesten van België, een kopie van uw werkcontract van in België, geboorteaktes familieleden, UNRWA-family record en UNRWA-schoolrapporten.

Uit informatie blijkt eveneens dat u met uw Palestijns en Grieks paspoort begin februari 2025 terugkeerde vanuit Caïro naar België. Eveneens was u in het bezit van uw Griekse verblijfsvergunning (zie info blauwe map).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U legt een medisch attest neer uit Gaza, daterende van 16.07.2023. Vooreerst kan de authenticiteit van dit attest niet worden nagegaan daar het een kopie betreft. Bovendien dient te worden opgemerkt dat dit attest werd opgesteld na uw vertrek uit Gaza.

U legt in dit kader twee medisch attesten neer opgesteld door het Rode Kuis daterende van 18.07.2023 en opgesteld door kliniek Sint-Jan daterende van 26.07.2023. Daarnaast legde u nog een overzicht van uw medische opvolging in België neer. Uit deze informatie blijkt dat u epilepsie heeft en dat u hiervoor medicatie inneemt. Dit gaf u ook aan tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u een pauze voorzien. Na de pauze werd u ook gevraagd of u het zag zitten om het interview verder te zetten en u antwoordde hierop bevestigend.

Er werd eveneens herhaald dat u op elk moment mag vragen voor een pauze. Ook op andere momenten tijdens het interview werd u gevraagd of u oké was om verder vragen te beantwoorden of dat u een pauze wenste. U gaf op geen enkel moment aan niet meer in staat te zijn het interview verder te zetten of te willen stopzetten. Ook aan het einde werd gevraagd of u in de mogelijkheid was om alle relevante elementen in verband met uw problemen uit de doeken te doen, u antwoordde hierop positief.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie info Griekse autoriteiten in de blauwe map), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling werd door u niet betwist.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 30.03.2023 de vluchtelingenstatus hebt gekregen, dat u diezelfde dag een verblijfsvergunning (hierna "ADET" genoemd) hebt gekregen, die geldig is tot 29.03.2026, en dat u op 09.05.2023 een reisdocument hebt gekregen, dat geldig is tot 08.05.2028 (blauwe map – info Griekenland).

Er kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het feit dat u heden niet in het bezit bent van uw Griekse documenten. U legde zowel tijdens uw DVZ-interview als uw onderhoud op het CGVS tegenstrijdige en vage verklaringen af aangaande uw Griekse documenten. U stelde dat u uw Griekse documenten verscheurde wanneer u van Griekenland naar België reisde (CGVS, p. 7). Echter blijkt uit de informatie voor handen dat u met uw Palestijns paspoort, Grieks reisdocument en Griekse verblijfsvergunning België binnenreisde vanuit Caïro begin februari 2025 (zie blauwe map).

Daarenboven blijft u volharden dat u uw Griekse elektronische ID-kaart, met andere woorden uw ADET, op hetzelfde moment verkreeg als uw Griekse reispas. U stelde enkel bij het verlaten van het opvangcentrum een zogenaamde Ausweis te hebben bekomen. Dit alles strookt echter niet met de informatie voorhanden, met name dat u een ADET verkreeg op 30.03.2026; terwijl uw Griekse reispas geldig was vanaf 09.05.2026 (zie blauwe map – info Griekenland).

Er is duidelijk sprake van een manifest gebrek aan medewerking en een poging tot misleiding bij het onderzoek naar de noodzaak om internationale bescherming. Bijgevolg verhindert u dat het Commissariaat-generaal een zicht heeft op uw reële situatie en levensomstandigheden in geval van terugkeer naar Griekenland. U voldoet niet aan de bewijslast en de plicht tot medewerking die raken aan elk verzoek om internationale bescherming op basis van de artikelen 48/6, §5 en 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Dit doet eveneens vragen rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen en uw ingeroepen vrees ten aanzien van Griekenland.

Hoe dan ook benadrukt het Commissariaat-generaal dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoonst dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) verliest, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het Asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>).

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning verloren zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben.

Zelfs indien u niet het langer in het bezit zou zijn van uw geprinte verblijfsvergunning, hetgeen geenszins kan worden aangenomen gezien uw blote beweringen dienaangaande, blijkt hieruit niet dat u geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar

statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op [Ambtsbericht](#)).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer u er internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met beperkte medische zorg in het kamp, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context (CGVS, p. 18). Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met erg precare en moeilijke levensomstandigheden op vlak van werkgelegenheid, gezondheidszorg en huisvesting, moet voor het eerst worden opgemerkt dat op grond hiervan niet kan worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

U stelt dat terugkeren naar Griekenland heel gevaarlijk is voor uw gezondheid. U heeft geen plaats om te slapen, geen hulp qua gezondheidszorg, geen eten noch drinken. Het is onmogelijk (CGVS, p. 16). U toont niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden, daar u zelf geen stappen ondernam om de nodige documenten, zoals een AMKA of een AFM, te bekomen. Hoewel u stelt dat u met uw Ausweis geen werk kon zoeken en geen recht had op gezondheidszorg en dus geen AMKA of AMF aanvraag, was u weldegelijk in het bezit van een ADET zoals blijkt uit de informatie voor handen (zie blauwe map). Bijgevolg kan hier geen geloof aan worden gehecht en was u weldegelijk in de mogelijkheid deze documenten eerder aan te vragen.

Uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig

is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed.

Volgens uw verklaringen verbleef u vijf maanden op straat (CGVS, p. 16). U gevraagd welke stappen u ondernam om een huisvesting te vinden stelde u dat u poogde om werk te vinden om geld te verdienen, maar dat u het niet vond. Ook tijdens uw verblijf in het opvangcentrum voor een maand bereidde u zich niet voor op uw vertrek uit het centrum (CGVS, p. 18). U gevraagd waar u ging informeren stelde u alles geprobeerd te hebben en naar een organisatie in Athene te zijn gestapt. Echter kan u niet meer zeggen hoe deze organisatie heet. U stelde dat dit een organisatie is die mensen hielp, maar u niet. Dit alles zijn dan ook loutere beweringen, daar u nadien verklaarde dat u zakje melk of schoonmaakproducten verkreeg (CGVS, p. 19 en 21).

Dit alles doet echter geen afbreuk aan het feit dat u hiertoe wel in de mogelijkheid was. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijk indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw gezondheidstoestand met name een diagnose van epilepsie, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw gezondheidstoestand het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Dat u een diagnose van epilepsie kreeg wordt niet betwist. Dit blijkt zo uit de medische verslagen die u neerlegde (zie administratief dossier). Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt echter geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw gezondheidsprobleem, zoals blijkt uit uw verklaringen en zoals gedocumenteerd in België niet in die mate gekarakteriseerd is dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Dit omwille van onderstaande redenen:

- U stelde aan het begin van het interview regelmatig naar de dokter te gaan en op tijd medicatie te nemen (CGVS, p. 5). U gaf aan dat uw gezondheidssituatie niet onder controle is (CGVS, p. 5). U stelde nog één keer per maand een epileptische aanval te hebben. U stelde dat u elke dag medicatie moest innemen en dat het nemen van de juiste medicatie belangrijk is. U stelde de dokter nog één keer per maand te zien om de medicatie te gaan halen. Ook de huidige situatie in Gaza had een negatief effect op uw gezondheidstoestand. Dit alles strookt echter niet met het feit dat u stelde uw medicatiebehandeling gestopt te zijn sedert u begon te werken in juli 2024 (CGVS, p. 2 en 5). Dit betekent automatisch ook dat u niet, in tegenstelling tot wat u eerst beweerde, één keer per maand op controle bij de dokter gaat.
- U gaf daarnaast ook aan dat het belangrijk is dat u een stabiel leven leidt en een vaste woning heeft. Dit valt eveneens te lezen in het medisch attest dat u neerlegde, dat dateert van 2023. Echter verliet u uw stabiele omgeving door België te verlaten en keerde u vanuit Caïro terug naar België (zie administratief dossier). U liet na dit tijdens het persoonlijk onderhoud te vermelden.
- De medische attesten die u neerlegde dateren van 2023. Er werd u na het persoonlijk onderhoud voldoende tijd gegeven om recente medische attesten neer te leggen, waaruit zou kunnen blijken of er tot op heden nog opvolging vereist is en welke opvolging dit zou omvatten. U bleef hiertoe in gebreke. U verklaarde dat uw beperkte toegang tot de gezondheidszorg in Griekenland één van de voornaamste redenen was dat u niet kan terugkeren naar Griekenland. Echter toont u op geen enkele wijze aan op welke manier u belemmerd zou worden om uw rechten daar te doen gelden en de zorgen te bekomen die u behoefde.
- Hoewel u wel in de mogelijkheid was een AMKA aan te vragen, deed u het niet.
- U stelde naar het ziekenhuis te zijn geweest met uw Ausweis, maar dat u niet geholpen werd. Uit niets blijkt dat u hulp nodig had van het ziekenhuis daar waar u louter medicatie behoefde (CGVS, p. 20).

- U verkreeg echter wel de medicatie, door naar een apotheker te gaan. Hoewel deze apotheker u niet exactdezelfde medicatie kon geven aangezien hij deze niet had, gaf hij u andere medicatie met hetzelfde effect. U stelde dat deze medicatie niet goed voor u was, echter ging u nooit terug naar de apotheker om de neveneffecten te bespreken en stelde u dat hij u niet wou helpen. Hij hielp u echter wel voordien (CGVS, p. 21-22).

- U stelde zelf niet naar een dokter te zijn geweest (CGVS, p. 21).

- Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een socialezekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooiën van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPE or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

- Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Met betrekking tot uw medische problematiek, waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Bijkomend wordt vastgesteld dat u korte tijd na de toekenning van uw status vertrok uit Griekenland. Dit getuigt niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en uw rechten er te doen gelden. U stelde eveneens dat u geen Griekse documenten nodig had omdat uw doel was om naar België te komen (CGVS, p. 16).

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat u duidelijk beschikt over een netwerk en middelen om uw vertrek en verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen wat getuigt van zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden.

U vertrok immers alleen uit Gaza (CGVS, p. 12). U was in de mogelijkheid uw reisweg tot in Griekenland te bekostigen die tussen de 7000 en 8000 dollar kostte. U was eveneens in de mogelijkheid te verblijven in Turkije, huisvesting te huren met andere jongens en te werken (CGVS, p. 12-13). Verder kon u ook rekenen op uw familieleden. Zo boekte uw neef onmiddellijk een vliegticket voor u toen u uw reisdocument bewam

(CGVS, p. 22). Hoewel u stelde dat u niemand kende, deed u in Griekenland ook beroep op medevluchtelingen en verkreeg u informatie van anderen waar u moest gaan om hulp (CGVS, p. 19-20).

Verder beheerst u naast de Arabische taal, ook een beetje Engels. U geeft ook aan een beetje Nederlands te kunnen. U werkt momenteel in België, zoals blijkt uit uw verklaringen en arbeidscontract (CGVS, p. 6). Dit alles, in combinatie met de complexe reisweg die u aflegde wijst wederom op zelfredzaamheid en beschikbare financiële middelen, alsook keuzemogelijkheden.

Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een aanvaarding met derde met name dat u gsm werd gestolen en werd geslagen en geen aangifte mocht doen bij de politie, moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoonde dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Zo stelde u dat u aangifte wou doen bij de daar aanwezige autoriteiten, met name de politie, maar dat u niet mocht (CGVS, p. 17). U ging nog naar één ander kantoor, waar ze u ook niet wilden helpen en stuurden ze jullie weg. Echter staat u dit niet.. Nadat u naar andere Griekse plaatsen reisde deed u evenmin beroep op een ander politiekantoor of op hogere Griekse autoriteiten om een klacht neer te leggen voor de door u genoemde feiten (CGVS, p. 23).

Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van de feiten die u inroept. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voor handen die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen temeer daar al deze stukken louter betrekking hebben op uw persoonsgegevens, deze van uw gezinsleden in Gaza. Geen van deze elementen staat in voorgaande ter discussie doch deze stukken voegen in casu niets wezenlijks toe daar geen van deze stukken enig verband houdt met uw situatie in Griekenland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming geniet in Griekenland. U mag derhalve direct noch indirect worden teruggeleid naar Gaza."

2. Verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van artikel 57/6, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, het beginsel van de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker betoogt vooreerst dat de beslissing niet werd genomen binnen de in de wet voorziene termijn van vijftien werkdagen en verwijt de commissaris-generaal niet te motiveren waarom die termijn niet werd nageleefd.

Verzoeker stelt zich voorts de vraag of hij actueel nog internationale bescherming geniet in Griekenland vermits hij sinds 15 juli 2023 niet meer in dat land verblijft.

Hij is van mening dat hij in Griekenland geen bescherming geniet tegen refoulement en hij bij een terugkeer een risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling. Hij verwijst naar de verklaringen die hij

eerder heeft afgelegd en benadrukt dat hij verschillende initiatieven nam om zijn leven in Griekenland op te bouwen. Hij vervolgt dat hij geen banden of huisvesting meer heeft in Griekenland. Verzoeker wijst er voorts op dat hij kampt met een medische problematiek, waaronder epilepsie, en verwijst naar de medische attesten die hij ter staving hiervan aan het CGVS heeft bezorgd. Verder geeft hij aan dat hij thans niet in het bezit is van een geldig Grieks verblijfsdocument. Hij kaart hierbij de moeilijkheden aan van statushouders die niet meer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning om deze te verlengen dan wel te hernieuwen.

Doorheen zijn verzoekschrift haalt hij rapporten, artikels en rechtspraak aan omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Verzoeker voegt verder geen stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota's

3.1. De verwerende partij maakt op 8 december 2025 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin een evaluatie wordt gemaakt van de actuele situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Zij verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2023*, 24 juni 2024;
- AIDA/ECRE, *Country Report : Greece. Update 2024*, september 2025;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024;
- RSA/PRO ASYL, *Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2024;
- RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025;
- De Europese Commissie, *Communication on the status of migration management in mainland Greece*, 4 april 2025;
- CEDOCA, *COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*, 17 september 2025;
- Bundesverwaltungsgericht, Pressemitteilung nr. 30/2025, 16 april 2025; Bundesverwaltungsgericht, Jugement BVerwG 1 C 18.24, 16 april 2025;
- Verwaltungsgerichtshof Kassel, Pressemitteilung, 2 september 2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24;
- Bundesverfassungsgericht, arrest D-2590/2025, 11 september 2025.

3.2. Verzoeker maakt op 8 december 2025 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer. Deze omvat allerhande recente landeninformatie omtrent de algemene situatie van statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland, waaronder het "*Country Report: Greece. Update 2024*" van AIDA/ECRE van september 2025, rapporten van RSA/PRO ASYL, met name "*Recognised refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van maart 2025, de publicatie "*No support for refugees returned to Greece*" van 20 maart 2025 alsook de COI Focus "*Griekenland: Helios+ en Helios Junior*" van 17 september 2025, telkens met vermelding van een consulteerbare weblink. Verzoeker voegt daarbij een brief van 19 november 2025 van Griekse organisaties aan het CGVS, getiteld "*Inaccurate and misleading information in CEDOCA Country of Origin Information Focus: GREECE, Assistance to Migrants report, published 25th July 2025*". Daarnaast verwijst verzoeker naar een moeilijke psychische situatie, die "eveneens" samenhangt met de situatie in Gaza. Hij haalt in dat verband een verslag van Ulysse aan, maar dit wordt evenwel niet bijgevoegd. Ten slotte verwijst hij naar het arrest van het Hof van Justitie van 18 juni 2024, C-753/22, QY tegen Bundesrepublik Deutschland (GK) en brengt hij informatie bij omtrent de situatie in Gaza.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name

ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moeten steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. Verzoeker klaagt aan dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing de in artikel 57/6, §3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van vijftien werkdagen niet heeft gerespecteerd.

De Raad wijst er op dat dit een louter indicatieve ordetermijn betreft. Een snelle behandeling is derhalve wenselijk, maar niet verplicht. De wet verbindt aan het overschrijden van voormelde termijn geen sanctie en er zijn geen wettelijke bepalingen of beginselen die de Raad toelaten een vreemdeling als vluchteling te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat zijn verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld. Evenmin wordt de commissaris-generaal opgelegd om in zijn beslissing op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet uitleg te verschaffen waarom de vooropgestelde termijn niet werd nageleefd, noch kan uit het niet nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat) binnen de door artikel 57/6, §3, derde lid van voormelde wet gestelde termijn worden afgeleid dat het beschermingsverzoek wél ontvankelijk dient te worden verklaard, zoals verzoeker suggereert in het verzoekschrift. Het overschrijden van die termijn van 15 dagen brengt immers geen verlies van bevoegdheid met zich mee (cf. RvS 4 oktober 2018, nr. 13.026 (c)). Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om de ingediende verzoeken om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling niet-ontvankelijk te verklaren (cf. RvS 4 oktober 2018, nr. 13.026 (c); RvS 30 juni 2022, nr. 14.948 (c); RvS 7 februari 2023, nr. 15.250 (c)). Bovendien toont verzoeker nergens in concreto aan te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure.

Verzoeker maakt een schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, van de redelijke termijn, van het vertrouwensbeginsel, van het rechtszekerheidsbeginsel of van de motiveringsplicht bijgevolg niet aannemelijk.

5. Beoordeling

5.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze al internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Procedurerichtlijn.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker in Griekenland op 30 maart 2023 de vluchtelingenstatus werd toegekend en hij er tevens verblijfsdocumenten als statushouder verkreeg, met name zijn Griekse verblijfsvergunning, de zgn. ADET, die geldig is van 30 maart 2023 tot 29 maart 2026, alsook een Grieks paspoort die geldig is van 9 mei 2023 tot 8 mei 2028 (AD CGVs, stuk 6, map met landeninformatie, Eurodac Marked Hit; Eurodac Search Result; antwoord Griekse Dublin Unit; info luchthaven België met kopie van ADET, verklaring DVZ, pt. 23; NPO, p. 7-8; Bijkomende vragen M-status Griekenland).

Waar verzoeker zich de vraag stelt of hij heden nog steeds internationale bescherming geniet in Griekenland, wijst de Raad erop dat een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de verleende internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Waar de verblijfstitels blijkens artikel 24 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort

blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en die slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de richtlijn 2011/95/EU).

De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet berust inderdaad bij het CGVS, maar eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan het CGVS toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker blijft hiertoe echter in gebreke.

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze internationale beschermingsstatus zou hebben. Verzoeker brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Uit het enkele feit dat hij sinds februari 2024 niet meer in Griekenland woont en hij er dus geen domicilie meer heeft, kan immers niet worden afgeleid dat verzoeker niet langer over internationale bescherming in Griekenland beschikt. Verzoeker brengt geen dergelijk bewijs bij. Door louter te betogen dat geen informatie voorligt waaruit blijkt dat zijn status nog actueel is en erop te wijzen dat hij sinds februari 2024 niet meer in Griekenland woont, brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een internationale beschermingsstatus aldaar zou beschikken. Indien hij van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn internationale beschermingsstatus omwille van een afwezigheid, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen. Het louter in vraag stellen van het actueel karakter van de verleende internationale beschermingsstatus volstaat niet. Overigens kan nergens in de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen dat een loutere afwezigheid uit Griekenland, kan leiden tot de opheffing, beëindiging of intrekking van de verleende internationale beschermingsstatus, of de beëindiging van het daarmee gepaarde verblijfsrecht (AIDA/ECRE, *“Country Report : Greece. Update 2024”*, september 2025, p. 244-248). Aangezien, gelet op het bovenstaande, met reden kan worden aangenomen dat zijn internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is, wijst niets er verder op dat hij niet naar daar zou kunnen terugkeren

Bijgevolg wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

5.2. Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden en wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen volgens het Hof van Justitie bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts volgens het Hof van Justitie niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52, met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

5.3. Verzoeker betoogt in essentie dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

5.4. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten die aan de Raad door beide partijen werden voorgelegd.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat de inhoud betreft van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat de toegang betreft tot deze voordelen.

Rekening houdend met deze landeninformatie, in het bijzonder:

- AIDA/ECRE, "*Country Report : Greece. Update 2024*", september 2025;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", september 2024;
- RSA/PRO ASYL, "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", maart 2025;
- Europese Commissie, "*Communication on the status of migration management in mainland Greece*", 4 april 2025;
- CEDOCA, "*COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*", 17 september 2025, overweegt de Raad als volgt.

Uit het geheel van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van statushouders te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, dat gericht is op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders en het faciliteren van de overgang van verzoeker naar statushouder. In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland ("*Communication on the status of migration management in mainland Greece*", Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheids-nummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een AFM al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*", RSA/PRO ASYL, maart 2025; "*Country Report: Greece. Update 2024*", AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 264-266). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform Taxisnet ("*Country Report: Greece. Update 2024*", AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 256-257, "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19; "*Recognised*

Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 18-20). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (*“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 253-257).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale voorzieningen, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, 18 september 2025, p. 236-239). Gelet op nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Zeker wanneer statushouders terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken, kunnen zij geconfronteerd worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land. Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale voorzieningen en de huisvesting.

Gelet op wat voorafgaat, blijkt dat de situatie van statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd. De verstrekte informatie bevestigt dat de situatie van statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale voorzieningen en gezondheidszorg.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende sociale uitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met het geheel van de landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht, oordeelt de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft

verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden

Het geheel van de landeninformatie laat niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat een (terugkerende) statushouder in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen.

Ofschoon de landeninformatie over de situatie van statushouders in de Griekenland die beide partijen aanbrengen, actueler is en recentere gegevens bevat dan de informatie die eerder voorlag bij het nemen van de bestreden beslissing, laat deze landeninformatie niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat een (terugkerende) statushouder in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen.

De voormelde landeninformatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die er internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn en evenmin dat statushouders bij terugkeer naar Griekenland hoe dan ook zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie er gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim*, pt. 91).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker dus niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De door verzoeker neergelegde brief van de Griekse NGO's is niet dienstig. De verwerende partij heeft zich bij de beoordeling van verzoekers situatie in Griekenland immers niet op het bekritiseerde CEDOCA-rapport "*Greece – Assistance to Migrants*" gebaseerd, noch wordt dit door de verwerende partij bij aanvullende nota voorgelegd. Nergens wordt aldus verwezen naar dit rapport. De Raad is verder tot een gedegen analyse van de situatie van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland kunnen komen zonder hiervoor een beroep te doen op het door verzoeker bekritiseerde CEDOCA-rapport.

In zoverre de door verzoeker bijgebrachte landeninformatie en argumentatie betrekking heeft op personen die in Griekenland om internationale bescherming verzoeken, verschilt dit van zijn situatie aangezien hij daar reeds internationale bescherming verkreeg. Hij is een begunstigde van internationale bescherming in Griekenland en geen verzoeker om internationale bescherming in dat land.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermings-verzoek blijft dus aan de orde. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen. In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

5.5. Het komt aldus aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen. Er dient verder te worden ingegaan op zijn concrete persoonlijke situatie.

Verzoeker betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze, maar slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, zijn reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat hij het niet eens is met de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van zijn beschermingsverzoek.

5.6. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker, een vierentwintigjarige man, vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen noch uit de door hem

bijgebrachte documenten kan blijken dat hij kampt met enig medisch of psychisch probleem dat belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor zijn zelfredzaamheid en autonomie.

De commissaris-generaal motiveert in dit verband terdege: *“Dat u een diagnose van epilepsie kreeg wordt niet betwist. Dit blijkt zo uit de medische verslagen die u neerlegde (zie administratief dossier). Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt echter geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw gezondheidsprobleem, zoals blijkt uit uw verklaringen en zoals gedocumenteerd in België niet in die mate gekarakteriseerd is dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Dit omwille van onderstaande redenen:*

- U stelde aan het begin van het interview regelmatig naar de dokter te gaan en op tijd medicatie te nemen (CGVS, p. 5). U gaf aan dat uw gezondheidssituatie niet onder controle is (CGVS, p. 5). U stelde nog één keer per maand een epileptische aanval te hebben. U stelde dat u elke dag medicatie moest innemen en dat het nemen van de juiste medicatie belangrijk is. U stelde de dokter nog één keer per maand te zien om de medicatie te gaan halen. Ook de huidige situatie in Gaza had een negatief effect op uw gezondheidstoestand. Dit alles strookt echter niet met het feit dat u stelde uw medicatiebehandeling gestopt te zijn sedert u begon te werken in juli 2024 (CGVS, p. 2 en 5). Dit betekent automatisch ook dat u niet, in tegenstelling tot wat u eerst beweerde, één keer per maand op controle bij de dokter gaat.

- U gaf daarnaast ook aan dat het belangrijk is dat u een stabiel leven leidt en een vaste woning heeft. Dit valt eveneens te lezen in het medisch attest dat u neerlegde, dat dateert van 2023. Echter verliet u uw stabiele omgeving door België te verlaten en keerde u vanuit Caïro terug naar België (zie administratief dossier). U liet na dit tijdens het persoonlijk onderhoud te vermelden.

- De medische attesten die u neerlegde dateren van 2023. Er werd u na het persoonlijk onderhoud voldoende tijd gegeven om recente medische attesten neer te leggen, waaruit zou kunnen blijken of er tot op heden nog opvolging vereist is en welke opvolging dit zou omvatten. U bleef hiertoe in gebreke.”

Door er in zijn verzoekschrift louter op te wijzen en te herhalen dat hij epilepsie heeft, brengt hij geen concrete en ernstige elementen bij die hier anders over denken.

De commissaris-generaal besluit bijgevolg terdege: *“De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijk indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw gezondheidstoestand met name een diagnose van epilepsie, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw gezondheidstoestand het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).”*

Verzoeker argumenteert in de aanvullende nota nog dat hij behoort tot de sociale groep van Palestijnen uit Gaza, waar een genocide plaatsvindt, en dat hieruit een bijzondere kwetsbaarheid voortvloeit. Er wordt niet betwist dat de situatie in Gaza een psychologische impact kan hebben op verzoeker. Hoewel er begrip is voor de druk die verzoeker ondervindt omwille van de situatie in Gaza, kan in deze stand van zaken, echter uit niets blijken dat hij heden persoonlijk psychische problemen ondervindt, laat staan dat deze zijn zelfstandig functioneren beperken. Er blijkt nergens uit dat verzoekers persoonlijke mentale gezondheidstoestand van dien aard is dat hij dermate ernstige psychische problemen ondervindt die belangrijke negatieve gevolgen hebben (gehad) op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie. Verzoeker overtuigt bijgevolg geenszins in zijn argumentatie. De Raad moet vaststellen dat er heden geen medische en/of psychologische attesten voorliggen die enige psychische problemen in verzoekers hoofde zouden bevestigen. Er liggen geen concrete elementen voor wat betreft een psychische kwetsbaarheid met een grote invloed op verzoekers zelfstandigheid en autonomie alsook zijn vermogen om arbeid te verrichten of om administratieve procedures op te starten en op te volgen.

Er kan nergens uit worden afgeleid dat verzoekers gezondheidstoestand hem zal verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland. Er kan ook niet worden afgeleid dat verzoeker niet in zijn levensonderhoud kan voorzien waardoor hij bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Er blijkt niet dat verzoeker omwille van zijn mentale of fysieke gezondheidstoestand in Griekenland zeer moeilijk of niet zal kunnen werken. Nergens kan worden gelezen dat hij zich in Griekenland omwille van zijn gezondheidstoestand niet staande zou kunnen houden. Op basis van wat voorafgaat kan in deze stand van zaken bijgevolg niet blijken dat zijn gezondheidstoestand een terugkeer naar Griekenland in de weg staat.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen

gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

5.7. Zoals vastgesteld in punt 5.1. werd verzoeker een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verstrekt die geldig is tot 29 maart 2026.

Verzoeker verklaart tijdens zijn persoonlijk onderhoud op 13 februari 2025 dat hij zijn Griekse verblijfsdocumenten heeft verscheurd bij aankomst op de luchthaven in België toen hij van Griekenland naar België reisde op 15 juli 2023 (NPO, p. 7-8; Verklaring DVZ 30 augustus 2023, vraag nr. 23 en 25).

Gelet op het belang van deze verblijfsdocumenten zoals dit blijkt uit de door hemzelf bijgebrachte informatie, is het echter weinig aannemelijk dat verzoeker deze documenten zonder meer zou hebben verscheurd en/of hiervan geen kopieën heeft genomen. Hij beperkt zich overigens tot loutere en ongestaafe beweringen aangezien geen attest van verlies voorligt. Dat verzoeker zijn Griekse verblijfsdocumenten niet heeft verscheurd, blijkt ook waar de commissaris-generaal vaststelt dat verzoeker blijkens de informatie vervat in het administratief dossier begin februari 2025 met zijn Palestijns paspoort, Grieks reisdocument en Griekse verblijfsvergunning terugkeerde naar België vanuit Caïro (AD CGVS, map met landeninformatie). Verder merkt de commissaris-generaal nog terdege op: *“Daarenboven blijft u volharden dat u uw Griekse elektronische ID-kaart, met andere woorden uw ADET, op hetzelfde moment verkreeg als uw Griekse reispas. U stelde enkel bij het verlaten van het opvangcentrum een zogenaamde Ausweis te hebben bekomen. Dit alles strookt echter niet met de informatie voorhanden, met name dat u een ADET verkreeg op 30.03.2026; terwijl uw Griekse reispas geldig was vanaf 09.05.2026 (zie blauwe map – info Griekenland).”*

Verzoeker volhardt in het verzoekschrift dat hij niet in het bezit is van een *“geldig”* Grieks verblijfsdocument, maar laat de vage en tegenstrijdige verklaringen die hij aangaande zijn Griekse documenten heeft afgelegd, volledig ongemoeid. De pertinente motieven in de bestreden beslissing hierover, blijven dan ook gehandhaafd, met name:

“Er kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het feit dat u heden niet in het bezit bent van uw Griekse documenten. U legde zowel tijdens uw DVZ-interview als uw onderhoud op het CGVS tegenstrijdige en vage verklaringen af aangaande uw Griekse documenten. U stelde dat u uw Griekse documenten verscheurde wanneer u van Griekenland naar België reisde (CGVS, p. 7). Echter blijkt uit de informatie voor handen dat u met uw Palestijns paspoort, Grieks reisdocument en Griekse verblijfsvergunning België binnenreisde vanuit Caïro begin februari 2025 (zie blauwe map).

Daarenboven blijft u volharden dat u uw Griekse elektronische ID-kaart, met andere woorden uw ADET, op hetzelfde moment verkreeg als uw Griekse reispas. U stelde enkel bij het verlaten van het opvangcentrum een zogenaamde Ausweis te hebben bekomen. Dit alles strookt echter niet met de informatie voorhanden, met name dat u een ADET verkreeg op 30.03.2026; terwijl uw Griekse reispas geldig was vanaf 09.05.2026 (zie blauwe map – info Griekenland).

Er is duidelijk sprake van een manifest gebrek aan medewerking en een poging tot misleiding bij het onderzoek naar de noodzaak om internationale bescherming. Bijgevolg verhindert u dat het Commissariaat-generaal een zicht heeft op uw reële situatie en levensomstandigheden in geval van terugkeer naar Griekenland. U voldoet niet aan de bewijslast en de plicht tot medewerking die raken aan élk verzoek om internationale bescherming op basis van de artikelen 48/6, §5 en 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Dit doet eveneens vragen rijzen over de oprechtheid van uw verklaringen en uw ingeroepen vrees ten aanzien van Griekenland.”

De Raad herinnert er overigens aan dat zijn Grieks verblijfsdocument, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, heden nog steeds geldig is.

Los daarvan geeft de commissaris-generaal op omstandige wijze weer dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken. De verwijzing in zijn verzoekschrift naar landeninformatie omtrent de situatie waarmee begunstigen van internationale bescherming worden geconfronteerd bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, is niet dienstig aangezien deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt. Verder blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier niet dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn gedrukte verblijfsvergunning is kwijtgeraakt, te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. Zelfs indien verzoeker dus niet langer in het bezit zou zijn van zijn gedrukte verblijfsvergunning, hetgeen niet zonder meer kan worden aangenomen gezien zijn blote beweringen dienaangaande, blijkt hieruit dan ook niet dat hij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die mensen ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. Er blijkt uit de landeninformatie aldus niet dat er zich bijzondere of onoverkomelijke problemen stellen om een duplicaat van een geldige ADET te bekomen.

Waar zijn Griekse verblijfsvergunning eind maart 2026 verloopt, wijst de Raad er nog op dat de procedure voor een verlenging van de ADET al vanuit het buitenland kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (AIDA-rapport, juni 2024, p. 244; *“Country Report: Greece. Update 2024”*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 236).

Verzoeker kan bijgevolg in tussentijd al tijdig stappen zetten, al dan niet met hulp van anderen zoals zijn advocaat in België, om zich hierover terdege te informeren alsook zelf actief en tijdig concrete inspanningen leveren om de verlenging van zijn ADET te bewerkstelligen en te bespoedigen. Uit niets blijkt dat dit voor hem niet mogelijk is en verzoeker toont niet aan dat hij zijn ADET in de toekomst niet zal kunnen laten verlengen. Verder wijst de Raad er nog op dat verzoeker in Griekenland al een asielprocedure heeft doorlopen, een beschermingsstatus heeft gekregen alsook een ADET en een Grieks paspoort zodat enige basiskennis met betrekking tot de Griekse administratie kan worden verondersteld.

5.8. Het gegeven dat verzoeker werd geconfronteerd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting, volstaat niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland. Immers toont verzoeker niet op overtuigende wijze aan dat hij, zoals redelijkerwijze van hem kan worden verwacht, alle mogelijke middelen die het recht in Griekenland hem biedt, heeft uitgeput. Het komt evenwel aan de begunstigen van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar zij internationale bescherming hebben verkregen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren.

Uit de gedragingen van verzoeker blijkt vooreerst dat hij geenszins de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt immers dat hij reeds korte tijd na de toekenning van zijn internationale beschermings-status uit Griekenland vertrok. Verzoeker stelde eveneens dat hij geen Griekse documenten nodig had omdat zijn doel erin bestond om naar België te komen (NPO, p. 16). Hij heeft verder ook nooit stappen ondernomen om zijn sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen.

Verzoekers ADET is nog geldig tot 28 maart 2026, waarbij de Raad benadrukt dat een geldige verblijfsvergunning verzoeker toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten, waarmee hij zijn rechten als statushouder kan uitoefenen en zich toegang kan verschaffen tot basisvoorzieningen bij terugkeer naar Griekenland.

Wat betreft het fiscaal registratienummer ('AFM'), blijkt uit de landeninformatie dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen, zoals in de bestreden beslissing terdege wordt aangestipt. Dient benadrukt dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Een statushouder die na 31 december 2020 een beschermingsverzoek indiende zou in principe een AFM-nummer moeten hebben. Een AFM-nummer wordt pas gedeactiveerd wanneer de ADET vervalt. In casu heeft verzoeker zijn beschermingsverzoek ingediend na 31 december 2020. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 29 maart 2026, is zijn AFM-nummer ook geldig tot die datum. Hieruit volgt dat toen verzoeker in Griekenland was, hij derhalve een fiscaal registratienummer heeft ontvangen waarmee hij, mits het vervullen van de nodige formaliteiten, toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning, en nog steeds toegang toe heeft (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 20-21).

De Raad acht het niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoeker blijkt evenwel niet dat hij doorgedreven pogingen heeft ondernomen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen. De commissaris-generaal stelt op pertinente wijze het volgende vast: *“Volgens uw verklaringen verbleef u vijf maanden op straat (CGVS, p. 16). U gevraagd welke stappen u ondernam om een huisvesting te vinden stelde u dat u poogde om werk te vinden om geld te verdienen, maar dat u het niet vond. Ook tijdens uw verblijf in het opvangcentrum voor een maand bereidde u zich niet voor op uw vertrek uit het centrum (CGVS, p. 18). U gevraagd waar u ging informeren stelde u alles geprobeerd te hebben en naar een organisatie in Athene te zijn gestapt. Echter kan u niet meer zeggen hoe deze organisatie heet. U stelde dat dit een organisatie is die mensen hielp, maar u*

niet. Dit alles zijn dan ook loutere beweringen, daar u nadien verklaarde dat u zakje melk of schoonmaakproducten verkreeg (CGVS, p. 19 en 21)."

Hieruit kan geen oprechte intentie blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland. Mede op basis van zijn eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, is het voor verzoeker dan ook onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Door in het verzoekschrift louter te verwijzen naar eerder afgelegde verklaringen en de pertinente bevindingen van de commissaris-generaal tegen te spreken, brengt hij geen concrete elementen bij die deze weerleggen of ontkrachten. Verzoeker gaat er met zijn betoog overigens volledig aan voorbij dat hij niet eerlijk is geweest over zijn Griekse documenten. Dit gegeven ondermijnt zijn algehele geloofwaardigheid en werpt tevens een smet op zijn verklaringen omtrent zijn reële situatie en levensomstandigheden in Griekenland.

Verzoeker toont evenmin aan geen toegang te hebben (gehad) tot de medische gezondheidszorg in Griekenland. De commissaris-generaal duidt op goede gronden aan:

"- Hoewel u wel in de mogelijkheid was een AMKA aan te vragen, deed u het niet.

- U stelde naar het ziekenhuis te zijn geweest met uw Ausweis, maar dat u niet geholpen werd. Uit niets blijkt dat u hulp nodig had van het ziekenhuis daar waar u louter medicatie behoefde (CGVS, p. 20).

- U verkreeg echter wel de medicatie, door naar een apotheker te gaan. Hoewel deze apotheker u niet exact dezelfde medicatie kon geven aangezien hij deze niet had, gaf hij u andere medicatie met hetzelfde effect. U stelde dat deze medicatie niet goed voor u was, echter ging u nooit terug naar de apotheker om de neveneffecten te bespreken en stelde u dat hij u niet wou helpen. Hij hielp u echter wel voordien (CGVS, p. 21-22).

- U stelde zelf niet naar een dokter te zijn geweest (CGVS, p. 21)."

Verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer de procedure om een AMKA te verkrijgen, niet zou kunnen voltooien. Voor de afgifte van een AMKA, dient enkel een geldige ADET te worden voorgelegd, - zoals hierboven gesteld, stellen er zich geen bijzondere of onoverkomelijke problemen om een duplicaat van een geldige ADET te bekomen. In zoverre deze AMKA nog zou moeten worden geactiveerd, toont verzoeker met een algemeen betoog en verwijzing naar algemene landeninformatie niet in concreto aan dat hij bij terugkeer naar Griekenland in zijn individuele omstandigheden geen legaal werk en huisvesting zal kunnen vinden en hij de vereiste documenten niet zal kunnen voorleggen die nodig zijn voor het activeren van zijn AMKA (zie *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"*, RSA/PRO ASYL, maart 2025, p. 22-24; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22 alsook de referentie via consulteerbare weblink naar Refugee.info Greece, *"Health insurance"* beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985624835479>, waarnaar wordt verwezen in de aanvullende nota van verzoeker; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, september 2025, p. 202, 266-267).

De Raad herinnert er hierbij aan dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid heeft die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en die het hem uitermate moeilijk maakt om zich staande te houden. Er liggen geen medische stukken voor waaruit blijkt dat verzoeker (gedeeltelijk) arbeidsongeschikt is, noch ligt een invaliditeitsattest voor.

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders in beginsel gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen.

In de bestreden beslissing wordt verder nog terdege geduid dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van de activering van zijn AMKA wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet zal zijn verstoken van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription"* (UNHCR Greece, *"Living In Greece – Access to healthcare"*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-51; Refugee.info Greece, *"Health care without a social security number (PAAYPE or AMKA)"*, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>; *"Country Report: Greece. Update 2024"*, AIDA/ECRE, 15 september 2025, p. 266-268). Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, wordt aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE), noch een sociaal-zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (Refugee.info Greece, *"Health insurance"* beschikbaar op <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985624835479>, waarnaar wordt verwezen in de aanvullende nota

van verzoeker; Refugee.info Greece, "Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)", beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, waaronder medische en psychologische hulp, psychosociale ondersteuning en begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 49-51, 67; Europese Commissie, "Communication on the status of migration management in mainland Greece", 4 april 2025, p. 4, 7-8).

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop voorgaande analyse, omtrent de toegang tot gezondheidszorg in Griekenland is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie in een ander daglicht stellen. Hij toont middels zijn summiere blote betoog in het verzoekschrift niet aan dat er geen medische zorgen in Griekenland voor hem voorhanden zou zijn.

Verzoeker toont bijgevolg niet aan dat, in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate dat hij nood heeft aan medische en/of psychologische hulp, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of met artikel 4 van het Handvest wegens moeilijkheden om toegang te krijgen tot gezondheidszorg. Bijgevolg blijkt in deze stand van zaken niet dat verzoeker bij terugkeer naar Griekenland geen toegang zal hebben tot eventuele benodigde medische en/of psychologische zorgen.

De commissaris-generaal besluit daarom op goede gronden:

"Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Met betrekking tot uw medische problematiek, waaromtrent u niet concreet aantoont dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure."

Verzoeker, die geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, toont verder niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien. De commissaris-generaal duidt in dit verband terdege: "U vertrok immers alleen uit Gaza (CGVS, p. 12). U was in de mogelijkheid uw reisweg tot in Griekenland te bekostigen die tussen de 7000 en 8000 dollar kostte. U was eveneens in de mogelijkheid te verblijven in Turkije, huisvesting te huren met andere jongens en te werken (CGVS, p. 12-13). Verder kon u ook rekenen op uw familieleden. Zo boekte uw neef onmiddellijk een vliegticket voor u toen u uw reisdocument bekwam (CGVS, p. 22). Hoewel u stelde dat u niemand kende, deed u in Griekenland ook beroep op medevluchtelingen en verkreeg u informatie van anderen waar u moest gaan om hulp (CGVS, p. 19-20). Verder beheerst u naast de Arabische taal, ook een beetje Engels. U geeft ook aan een beetje Nederlands te kunnen. U werkt momenteel in België, zoals blijkt uit uw verklaringen en arbeidscontract (CGVS, p. 6). Dit alles, in combinatie met de complexe reisweg die u aflegde wijst wederom op zelfredzaamheid en beschikbare financiële middelen, alsook keuzemogelijkheden."

Verzoeker gaat hier in zijn verzoekschrift niet op in en doet hier bijgevolg niet anders over denken.

Verzoeker maakt met bovenstaande niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband aan verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, is terechtgekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om er bij terugkeer een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

In het verzoekschrift verwijst verzoeker naar bepaalde moeilijkheden waarmee begunstigen van internationale bescherming in Griekenland kunnen worden geconfronteerd, maar hij haalt gelet op voorgaande pertinente vaststellingen zelf geen persoonlijke ervaringen aan om dit te concretiseren.

Dergelijke algemene verwijzing volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waartoe verzoeker in gebreke blijft.

5.9. Waar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat hij in Griekenland het slachtoffer is geworden van een aanvaring met een derde, wordt in de bestreden beslissing uitvoerig toegelicht op welke gronden de commissaris-generaal tot zijn besluit komt. Dit motief wordt echter door verzoeker in zijn verzoekschrift op geen enkele wijze betwist, laat staan ontkracht zodat dit zonder meer overeind blijft en door de Raad wordt overgenomen.

5.10. Verzoeker benadrukt voorts dat hij geen band heeft met Griekenland en er geen huisvesting meer heeft, maar zoals hoger is gebleken, heeft hij niet de nodige inspanningen geleverd om zich te integreren in de Griekse samenleving. Daarenboven heeft verzoeker een hoge mate aan zelfredzaamheid. Het loutere gegeven geen band te hebben met Griekenland bereikt voorts niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt. Er kan worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland mogelijk bepaalde aanpassingsmoeilijkheden zal kennen. Tevens kan worden aangenomen dat het van verzoeker enige inspanning zal vergen om zijn leven verder op te bouwen in Griekenland en er de taal aan te leren. Hieruit kan echter niet worden besloten tot het bestaan van zeer verregaande situatie van materiële deprivatie.

5.11. In de mate dat verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat hij actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van terugdrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij in concreto aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

5.12. Voorts voert verzoeker geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de overige door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten. Zij vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, aangezien zij door verzoeker niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind.

5.13. Zoals reeds hoger aangestipt, volstaat verzoekers loutere verwijzing naar algemene landen-rapporten waarin wordt verwezen naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor statushouders in Griekenland, niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient in concreto aan te tonen dat de tekortkomingen in Griekenland, waar hij internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Bovendien moeten bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling.

De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen *“zeer verregaande materiële deprivatie”* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden. Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, in casu België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, in casu Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van

het Handvest (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 94 met verwijzing naar het arrest Jawo van datzelfde Hof). Zo er al sprake zou zijn van een mogelijk kwaliteitsverschil in vergelijking met België op het vlak van gezondheidszorg, sociale bescherming en aangepast onderwijs, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zal belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen “*zeer verregaande materiële deprivatie*” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor statushouders.

Alles samen genomen toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden. Verzoeker maakt niet in concreto aannemelijk dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat hij bij terugkeer naar Griekenland zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij, wegens de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten en buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, is terechtgekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben benut, laat staan uitgeput, om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden. In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoonbaar dat de bescherming die hem in Griekenland werd verleend ontoereikend zou zijn.

Verzoeker maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Griekenland, wegens de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten en buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Verzoeker kan evenmin in alle redelijkheid stellen dat er in zijnen hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugkeer naar Griekenland wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52, met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

Gelet op de vaststellingen die in de bestreden beslissing worden gedaan en in acht genomen wat voorafgaat, heeft verzoeker aldus niet in concreto aannemelijk gemaakt dat hij zich niet langer zou kunnen beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

5.14. Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend.

5.15. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan. Zijn beschermingsverzoek dient bijgevolg op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

5.16. Daar verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Gaza niet dienstig.

Gelet op het voorgaande, kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij aanvoert dat zijn volledig asiëldossier dient te worden opgevraagd bij de bevoegde Griekse autoriteiten. In casu ligt er immers geen ontvankelijk beschermingsverzoek voor zodat er geen verder onderzoek nodig is.

5.17. Waar verzoeker doorheen zijn verzoekschrift en aanvullende nota verwijst naar rechtspraak, dient erop gewezen dat precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De door verzoeker geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen precedentswaarde die bindend is. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen te worden onderzocht, zoals in casu geschiedt.

5.18. Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderings-maatregel inhoudt.

5.19. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken.

Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissing kunnen schragen en evenmin nieuwe elementen ontwikkeld die wijzen op een ontvankelijkheid van het beschermingsverzoek. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

5.20. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, bijgevolg evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO